

Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR)

- [Despre UNHCR](#)
- [Studiu de caz: Comunități de practică](#)
- [Studiu de caz](#)

Despre UNHCR

Istoric

Agencia ONU pentru Refugiați a apărut în urma celui de-al doilea război mondial, pentru a ajuta milioanele de europeni nevoiți să se refugieze[1]. Înființată la 14 decembrie 1950, Agenția a avut inițial un mandat de trei ani pentru a-și termina munca, după care s-ar fi desființat.

Dar problema refugiaților nu a dispărut în trei ani, iar în 1956, UNHCR s-a confruntat cu prima mare urgență: influxul refugiaților maghiari la momentul când Uniunea Sovietică a înăbușit revoluția maghiară, deci prin urmare, orice așteptare că UNHCR va deveni la un moment dat dispensabil nu a mai existat[2].

În următorii ani, deplasarea forțată a devenit un fenomen persistent la nivel mondial, astfel că în anii 1960, decolonizarea Africii a produs prima deplasare a numeroșilor refugiați ai continentului, necesitând intervenția UNHCR[3]. În timpul anilor 70 și 80 ai secolului 20, UNHCR a trebuit să ajute la situații similare în Asia și America Latină. Până la sfârșitul secolului 20, în Africa apăruseră noi crize de refugiați, dar și noi mișcări ale refugiaților în Europa ca o consecință a războaielor din Balcani.

Începutul secolului 21 a fost martorul ajutorului dat de UNHCR la crize majore ale refugiaților de pe continentul african, precum, Republica Democrată Congo și Somalia, precum și Asia, în special în cazul situației refugiaților afgani care se întinde de 30 de ani. În același timp, UNHCR a fost rugat să își folosească expertiza pentru a ajuta numeroasele persoane deplasate intern. Mai puțin vizibil, Agenția și-a extins și rolul în ajutorarea persoanelor fără cetățenie (apatrizi), un grup adesea trecut cu vederea, dar care reprezintă un grup de milioane de persoane aflate în pericolul de a le fi refuzate drepturile de bază pe motiv că nu dețin cetățenie[4]. În unele părți ale lumii, ca de exemplu Africa și America Latină, mandatul original UNHCR, din 1951, a fost întărit de acorduri asupra unor instrumente regionale de protecție juridică.

În 1954, Agenția ONU pentru Refugiați a câștigat Premiul Nobel pentru Pace pentru munca sa inovatoare în folosul refugiaților din Europa, iar un sfert de secol mai târziu, în 1981, UNHCR a primit premiul din nou pentru ceea ce devenise deja o asistență mondială a refugiaților, având în vedere și obstacolele politice întâmpinate de organizație[5]. De la doar 34 de angajați la momentul înființării, UNHCR are în prezent peste 9.700 de angajați naționali și internaționali, dintre care aproximativ 1.050 în sediile UNHCR de la Geneva și Budapesta. Agenția activează în 126 de țări, cu angajați în 109 locații principale – cum ar fi birouri regionale și sub-birouri – și 341 filiale în zone greu accesibile.

Bugetul UNHCR a crescut de la 300.000 USD în primul an, până la 7 miliarde USD în 2015, astfel că, la începutul anului 2014 au fost înregistrate peste 51 milioane de persoane strămutate intern, la nivel global[6]. Între timp, la finele anului 2015, UNHCR se ocupa de 63,9 milioane de persoane: 37.4 milioane de persoane strămutate intern, 16.2 milioane de refugiați, 201,415 refugiați reîntorși în țările de origine, 3,68 milioane de apatrizi, peste 3.2 milioane de solicitanți de azil și alte 870,740 de persoane. Cu un mandat de trei ani pentru a rezolva problema refugiaților, UNHCR și-a sărbătorit aniversarea de 65 de ani pe 14 decembrie 2015, conștientă de improbabilitatea dispariției nevoilor umanitare. Începând cu această aniversare reper, UNHCR s-a confruntat cu numeroase crize atât în Africa, cât și în Europa.

Structură

Sursa : *Operational support and management* disponibil la <https://reporting.unhcr.org/sites/default/files/Operational%20Support%20and%20Management%20chapter%20for%20download.pdf>

Agenția pentru refugiați ONU este guvernată de Adunarea Generală UN și de către Consiliul Economic și Social (ECOSOC), iar programele bi-anuale ale agenției și bugetul corespunzător sunt aprobate de către Comitetul Executiv UNHCR, în prezent compus din 98 de membrii, iar programele și bugetul sunt prezentate de către Înaltul Comisar,

în prezent Filippo Grandi, numit în funcție de Adunarea Generală a ONU[7].

Mandatul UNHCR este definit de Statutul UNHCR din 1950, iar în 2003, Adunarea Generală a extins mandatul organizației pentru o perioadă nedefinită, “până când problema refugiaților va fi rezolvată”, iar, Înaltul Comisar prezintă anual în fața ECOSOC și Adunării Generale un raport despre munca UNHCR-ului[8].

Ca șef al organizației, Înaltul Comisar este responsabil pentru direcționarea și controlul UNHCR-ului, iar acesta va direcționa munca agenției cu asistența Înaltului Comisar Deputat și a Înaltului Comisar Asistent pentru Operațiunile de Protecție[9]. Agenția are aproximativ 9.700 de angajați naționali și internaționali care lucrează în peste 126 de țări.

Majoritatea operațiunilor UNHCR se desfășoară pe teren, astfel că, la nivel mondial, operațiunea a devenit foarte complexă, variind de la recrutarea noilor angajați și asigurarea siguranței acestora în situații periculoase, până la procurarea a orice, de la materiale medicale și transporturi de produse alimentare în vrac, la închirierea de aeronave în vederea transportului de mărfuri[10]. Departamente specifice, majoritatea localizate în sediul de la Geneva, supraveghează aspecte-cheie, cum ar fi operațiuni, protecție, relații externe, resurse umane și finanțe, astfel că un număr de birouri regionale fac legătura între birourile de peste mări și sediul principal[11].

Pe teren, activitatea centrală a UNHCR este administrată dintr-o serie de birouri regionale, filiale, sub-birouri și birouri de teren, iar reprezentanții Înaltului Comisar pilotează operațiunile în țările în care agenția își desfășoară activitatea, existând și o serie de reprezentanți regionali[12].

Obiective

Mandatul general al UNHCR este de a oferi protecție internațională și asistență umanitară pentru refugiați și persoane de interes în timp ce lucrează pentru a găsi soluții durabile pentru acestea. Pentru a-și îndeplini mandatul Oficiul a stabilit zece

Obiective Strategice Globale (GSO): Să pledeze pentru și să sprijine guvernele în crearea și menținerea unui sistem internațional de regim de protecție și furnizarea de protecție și asistență, în conformitate cu Agenda pentru protecție (AfP) ; Promovarea autonomiei refugiaților în zone stabilizate. situații stabilizate, ca un pas critic în urmărirea unor soluții durabile; să urmărească repatrierea voluntară și o dezvoltare durabilă, reinstalare sau integrare locală pentru refugiați, cu un accent deosebit pe cei aflați în situații de refugiu prelungite și cu referire specială, acolo unde este cazul, la strategii, mecanismele și instrumentele elaborate pentru soluții durabile și inițiativele Convenției Plus; consolidarea pregătirii și a capacității de reacție a UNHCR; capacitatea de reacție pentru a ajuta statele să răspundă la situații de urgență. Consolidarea sprijinului acordat de ICNUR pentru eforturile de colaborare în vederea abordării cuprinzătoare a situațiilor de strămutare internă. Construirea de parteneriate eficiente prin intermediul unei planificări participative care să implice toate părțile interesate, al unei evaluări cuprinzătoare a nevoilor și al formulării unor strategii care să utilizeze întreaga gamă de resurse disponibile; să militeze pentru includerea persoanelor care reprezintă o problemă pentru UNHCR în Strategia de dezvoltare a mileniului; îmbunătățirea calității, eficacității și eficienței operațiunilor ICNUR, în special prin instituționalizarea gestionării bazate pe rezultate. Consolidarea cadrului de supraveghere și de responsabilizare al UNHCR pentru a îmbunătăți conformitatea cu politicile și standardele UNHCR; continuarea dezvoltării unei forțe de muncă flexibile și echilibrate din punct de vedere al genului, care să poată face față provocărilor viitorului, inclusiv o capacitate sporită de a opera în situații de insecuritate.

Finanțare

UNHCR este finanțată aproape în totalitate prin contribuții voluntare, cu 86% din partea guvernelor și a Uniunii Europene. Trei la sută provin de la alte organizații interguvernamentale și mecanisme de finanțare comune, în timp ce alte 10 procente provin din sectorul privat, inclusiv fundații, corporații și publicul larg. În plus, primim o subvenție limitată (un procent) din bugetul ONU pentru costurile administrative și acceptăm contribuții în bunuri, inclusiv articole precum corturi, medicamente și

camioane.

UNHCR a fost lansată cu un buget anual destul de scăzut de 300.000 de dolari americani în 1950[13]. Pe măsură ce munca și dimensiunea au crescut, la fel și costurile. Bugetul anual a crescut la peste 1 miliard de dolari americani la începutul anilor 1990 și a atins un nou maxim anual de 8,6 miliarde de dolari americani în 2019. Bugetul anual sprijină operațiunile continue și programele suplimentare pentru acoperirea situațiilor de urgență, cum ar fi criza Siriei sau operațiunile de repatriere pe scară largă.

Sursa : Loesche, D. (2017). *Which Countries Give Most Towards the UN Refugee Relief per Capita?*.<https://www.statista.com/chart/amp/11127/countries-with-the-highest-per-capita-donations-for-the-unhcr/>

Sursa : Wientzek, O.(2020). *Funding numbers for the UNHCR 2019*.
<https://www.kas.de/en/web/multilateraler-dialog-genf/map-of-the-month/detail/-/content/funding-numbers-for-the-unhcr-2019>

Referințe

UNHCR. The UN Refugee Agency. (n.d.). <https://www.unhcr.org/>

UNHCR Global Appeal. (2006). *UNHCR's global strategic objectives*.
<https://www.unhcr.org/4371d18e11.pdf>

UNHCR Global Appeal. (2007). *Mission statement. UNHCR - THE UNITED NATIONS REFUGEE AGENCY*. <https://www.unhcr.org/4565a5742.pdf>

Medecins sans Frontieres. (n.d.). *United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)*. <https://guide-humanitarian-law.org/content/article/3/united-nations-high-commissioner-for-refugees-unhcr/>

Operational support and management. (n.d.). <https://reporting.unhcr.org/sites/default/files/Operational%20Support%20and%20Management%20chapter%20for%20download.pdf>

UNHCR GLOBAL APPEAL. (2020-2021). *UNHCR 2020-2021 Financial Requirements*. https://reporting.unhcr.org/sites/default/files/ga2020/pdf/Chapter_Financial.pdf

Wientzek, O.(2020). *Funding numbers for the UNHCR 2019*. <https://www.kas.de/en/web/multilateraler-dialog-genf/map-of-the-month/detail/-/content/funding-numbers-for-the-unhcr-2019>

Loesche, D. (2017). Which Countries Give Most Towards the UN Refugee Relief per Capita?. <https://www.statista.com/chart/amp/11127/countries-with-the-highest-per-capita-donations-for-the-unhcr/>

[1] UNHCR România.(n.d.).*Istoria UNHCR. O organizație umanitară globală, cu origini umile*. Retrieved December 20, 2021, from <https://www.unhcr.org/ro/homepage/despre-noi/istoria-unhcr> .

[2] *Ibidem*.

[3] *Ibidem*.

[4] *Ibidem*.

[5] *Ibidem*.

[6] *Ibidem*.

[7] *Ibidem.*

[8] *Ibidem.*

[9] *Ibidem.*

[10] *Ibidem.*

[11] *Ibidem.*

[12] *Ibidem.*

[13] *Ibidem.*

Studiu de caz: Comunități de practică

Studiul de caz pe care îl vom avea în vedere tratează construirea de comunități de practică pentru refugiații din mediul urban, chestiune disponibilă într-un raport al atelierului regional din Africa[1], de pe site-ul Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (abreviat UNHCR). În cadrul acestui raport, am putut regăsi elemente esențiale pentru analizarea măsurilor luate pentru soluționarea unei probleme, astfel că am regăsit în cadrul documentului anterior menționat, atât constatările problemelor din zonă, agenda evenimentelor ce se vor desfășura pentru răspândirea și reproducerea bunelor practici pentru programele destinate refugiaților din mediul urban.

Principala acțiune care trebuie să fie desfășurată, conform raportului constă în ateliere de lucru. În plus, se va organiza o masă rotundă într-un oraș din fiecare regiune. De asemenea, au fost organizate paneluri pe teme legate de refugiații din mediul urban, după cum urmează: asistență juridică, asistență socială, cartografiere, case sigure (în engleză *safe house*) centre de informare, educație, metode de informare, mijloace de trai, partajare de date, sănătate și strategii de informare. Nu în ultimul rând, regăsim și o listă a persoanelor implicate, cât și feedback-ul participanților.

Un aspect important de menționat este dat de faptul că în acest demers s-au implicat reprezentanți ai organizațiilor locale, precum Agenția de securitate socială din Africa de Sud (abreviat SASSA), Institutul Maharishi și Asociația Națională a lucrătorilor din domeniul îngrijirii copiilor (abreviat NACCW). Prezentările acestor importanți actori în regiune au ilustrat marea varietate de parteneriate potențiale care există în comunitățile urbane[2].

Este subliniată necesitatea efectuării de evaluări frecvente, precum și încheierea de parteneriate care să permită refugiaților integrarea în sistemele naționale. Frecvența și rigoarea metodelor de evaluare au fost, de asemenea, subliniate de către participanții la paneluri, precum și importanța triangulării datelor de evaluare cu alte seturi de date de la ONG-uri, alte organizații ale ONU și statistici guvernamentale.

UNHCR oferă direct sau indirect sprijin financiar, de exemplu, în domeniul sănătății., pentru consolidarea sistemului public de sănătate. În acest sens, menționăm faptul că, UNHCR, ARRA, Ministerul Sănătății și partenerii vor evalua și monitoriza starea de sănătate a refugiaților, scopul principal fiind extinderea capitalului financiar și social care există în cadrul comunităților de refugiați. Mai mult, de pregătirea refugiaților pentru a intra în câmpul muncii se ocupă Church World Service (abreviat CWS) prin intermediul unui program pilot, ce se adresează atât refugiaților din mediul urban, cât și participanților din comunitatea locală, scopul fiind de a îmbunătăți capacitatea de inserție profesională a refugiaților[3].

Pe baza drepturilor constituționale ale refugiaților din Africa de Sud, SASSA a extins eligibilitatea pentru toate subvențiile pe care le oferă, cu excepția subvenției pentru veteranii de război, la refugiații care se califică și care au fost documentați de către Departamentul Afacerilor Interne (DHA). Reprezentantul SASSA a declarat că ar dori să vadă SASSA și UNHCR lucrând împreună pentru combaterea fraudei și a insecurității, încurajarea participării refugiaților la elaborarea politicilor și stabilirea de parteneriate între birourile provinciale SASSA și partenerii locali; realizarea de acțiuni de informare. SASSA dorește să vadă mai multă „integrare orizontală și verticală între refugiați și parteneri[4]”.

Un rol important în acest demers îl deține și Agenția pentru Educație, Formare Profesională și Apărare a Refugiaților (ARESTA) care va organiza ateliere de lucru pentru construirea păcii în comunitate și pentru a asigura coeziunea socială (CPB&SCW) și va fi organizat un atelier de toleranță și acceptare (WT&A) pentru ambasadorii păcii[5].

Ulterior, participanții au oferit feedback proiectului, iar printre lucrurile apreciate s-a numărat diversitatea prezentărilor și a opiniilor împărtășite, în special prezentările din partea organizațiilor din Africa de Sud, precum și oportunitatea de a învăța din experiențele altora, și nu în ultimul rând accentul pus pe resursele, instrumentele și metodologiile disponibile. În ciuda acestor remarci pozitive, participanții au considerat că atelierul ar fi putut fi îmbunătățit prin prelungirea acestuia, pentru ca timpul să nu reprezinte un factor presant de stres. De asemenea, se dorea împărțirea în grupuri mai mici și invitarea mai multor parteneri guvernamentali.

[1] Morand, M. B., & Leo C.C.(n.d.). *Building Communities of Practice for Urban Refugees, Africa Regional Workshop*. Retrieved 29, 2021, from <https://www.unhcr.org/research/evalreports/550a9f139/building-communities-practice-urban-refugees-africa-regional-workshop-report.html>.

[2] *Ibidem*.

[3] *Ibidem*.

[4] *Ibidem*.

[5] *Ibidem*.

Studiu de caz